

1.

Herr Grevinnan von Hauwyl.

Det har kommit till
min kännedom, hurusom Herr Grevinnan på det varmaste
intresserar sig för och omhuldar det ärliga arbetet inom
konsten och konsthantverket. Då vågar också jag vård-
samast vända mig till Eder, vis om att vinna
förlåtelse för de strävanden, som jag gjort till
min livsuppgift.

Kommen från ett officershem med 8 barn, varav
jag var den yngsta flickan, blev jag ej bortskämd,
genom att samla mina veckopengar under
skolåren lyckades jag bli i stånd till att utan
någons hjälp bestrida min senare utbildning,
och hade denna min sparsamhet säkert välsignat
med sig.

Efter genomgången Teknisk Skola kom jag
till Nääs Slöjdsseminarium och blev därefter
antagen till lärarinna vid Nürnberger Erste
Handfertigkeitsschule i Nürnberg. — Dagligen

bar där min väg förbi en Konstsmed och till slut gick
 in och frågade, om han ej ville ta mig som elev på
 kvävarne. "Wir wollen keine Damen haben" blev svaret
 men till slut lyckades jag på löftet försöka under en
 När den provtiden var till ända, frågade jag, om jag
 skulle gå, men fick till svar: "Sie dürfen bleiben so
 Sie wollen. Sie arbeiten ausgezeichnet."

Det var första steget å metallebanan, som jag seder
 utvecklade jämsides med undervisningen.

Av Direktör Otto Salomon på Nääs blev jag utnämnd
 som slöjdlärarinna till Neapel. Istituto Sup.
 Suor Orsola Benincasa. Corso Vittorio Emanuele.

I Neapel gavs mig rika tillfällen att i National-
 museet studera uppgrävningarna från Herculaneum
 Pompey. och där arbetades strängt å alla lediga
 timmar.

Efter ett år för jag till Leipzig för att vid
 Seminariet där avlägga examen som Modellering-
 lävarinna, varefter jag återvände till Sverige.

Hemkommen till Sverige erbjöd sig den kända
 Ciselören Sven Bengtson i Lund att bliva min
 lärarmästare, och hos honom avlade jag gesällskapsexamen
 år 1909 och erhöll Malmö Hantverksförbundet
 1ste belöningsgrad och Silvermedalj, Blev där
 Sveriges 1ste kvinnliga Metallarbetaregesällskap
 sedan dess 1ste Mästare.

Av Kgl. Kommerskollegium tillerkänd

års stipendium, reste jag till München, studerade där till år 1912, då jag reste hem och började min nuvarande firma: Märta af Ekman, Konsthantverk, Malmö, som jag under dessa år upparbetat till nuvarande stånd i Sverige ganska bekanta konomé. Jag får i öfrigt hänvisa till min bilagda meritförteckning
 Litu: A.)

Jag började med två tomma händer utan annan hjälp än vad min samtida undervisning i slöjd vid Malmös Högre Allmänna Läroverk kunde inbringa och kan dock nu se tillbaka på ett åtminstone till det yttre näst framgångsrikt arbete. / Litu E/öF/

Man har ju förstås även att deltaga i utställningar ej blott för egen del, utan också för landets. Även detta drager emellertid enorma kostnader; man ser sig knappast i stånd utan någons mellankonst gå i land därmed.

Efter mitt deltagande i Jubileumsutställningen i Göteborg blev jag från ledarskål uppmanad deltaga i Konsthantverks utställningen i London, varest mina arbeten tyckes varit till Sveriges fördel enligt vad av medföljande utklipp / Litu B/ framgår. Detta till foto fringo mina

Saker dock ej avyttras, enär Svensk legering 830/1000 St
ej är tillämplig sälja i England.

Så kommer nu Paris 1925, och har jag av vederbörlig
för länge sedan utfordrats löftet att delta. Jag
redan en del saker i förvar å Svenska Legationen i Paris
/ Mitt C. / Men jag ser mig knappast i stånd till att
år från år ökas utgifterna enormt, och Konsthantverks
står som torde vara väl känt på grund av dyrtiden
och den minskade köpkraften vid gränsen till en
svårtperiod.

Min samlade rörelsekapital är fastlöst i affären
och jag står nästan lamslagen med mina Ciselör
gesäller och arbetare, av vilka min verkställare
som lärning till mig år 1912. Han såväl som and
ha så att säga sammanslutit med arbetet

Både för deras, min egen och Konsthantverkets
skull ser jag mig om efter någon konstantesserad
förelagsman - och - hörde du om Eder!

En bidragande orsak till att jag järte mig
särskildt vid Eder, var, att jag också likasom
känner mig höra samman med Norrland och
Bruken där. Min moder, Gunilla af Ekoustan,
föddes år 1843 å Robertfors, där min morfader
Fredrik af Ekoustan, var Bergmästare och
hade Bruken. Detta dock utan att vi järte någon
materiel fördel därav. - Ett osynligt band
förenar mig emellertid med aut intressen därmed.

Skulle jag med dessa mina upprättliga rader och öppna framställning kunna få inneslutas i Eder välvilliga Konst, beder jag Eder vara förvissad om, att ingen skulle känna sig tackammare mot Eder och ingen ännu mer ärligt fortsätta sitt livsverk än just under Eder ledning.

För att tänka på kommande tider och utnyttja sin yrkeskunighet, som kommit mig till del, måste jag söka få kraft och liv i själva konsthantverket. Detta skall så småningom förädla den allmänna skönhetskänslan och lyfta upp från det triviala; väcka intresse till konstens förkännande och för skapande av verkliga konstföremål i stället för fabriksmässiga och själslösa massarbeten. Med ett ord, åter bringa hantverket till heders.

Jag måste därför först och främst bryta de ekonomiska svårigheterna för mig och alljämt öfverhulet arbeta fram bättre och bättre konstföremål, som kunna väcka intresse och visa väg ut ur behållon och slentrån.

Att jag är kvinna, och likväl ser något sådant som mitt livsmål, må icke av Tru kvinnan räknas mig till skam. Vare detta sagt om min egen

Konsthantverks rörelse och dess framtid.

Jag kan emellertid ej stanna härvid. -
Länge har jag näst den tanken, att här i Södra
giva Bättre tillfälle åt strävsamma ungdomar, manliga
och kvinnliga, till vidare utbildning å deras framtida
Dessa har jag tänkt skola ske genom att om möjligt
redan till hösten starta en del kurser, som sedan
mera kunde utveckla sig till en dags- och aftons-
benämnd förslagvis i en framtid: "Sydsvenska
Konstindustriella Skolan / Lilla D /

Jag ville önska, att jag kunde lägga den skolan
här, att den i en ej alltför avlägsen framtid kunde
bliva en friskola, där ~~der~~ mot en ytterst ringa
avgift kunde på kvällarne och kanske även å
Söndagsmorgnar utbildas sig vidare.

För att undersöka, om denna min tanke kunde gå
försas, talade jag för en tid tillbaka vid en allvarlig
konstnär. Ivan Nilsson, och ha vi i vinter försökt
försökt haft en Tecknings-skola på kvällarne, där
vi utan någon som helst egen inkomst undervisat
en del yrkesmän och andra. Elevantalet har varit
10 st; och det var glädjande att se, huru eleverna
sacksamhet deltog och voro flitiga.

Det visade sig alltså, att en skola, där eleos
individuella läggning och begåvning kunde få
utvecklas och hans blick skärpas, vore något sy-
ligen ömservärt och bejaktansvärt. Men - detta

var ju blott ett försök, och skulle jag som sagt till
hörtu vilja taga till med flera grenar med experimenter
ett varje.

Kunde jag av Eder, Fru Grevinna, till
mina olika Strävanden erhålla ett bidrag av 25,000 kr,
att förslagsvis delas lika mellan min konsthantverks-
rörelse och den en gång blivande Sydsvenska Konst-
industriella Skolan, ber jag Fru Grevinnan vara
övertygad om, att detta bidrag skall bliva till
gagn och nytta, ej blott för mig och mitt arbete,
utan för hela Södra Sverige och kanske för genera-
tioner framåt. Att jag är redo att underteckna mig
den Kontroll Fru Grevinnan kan förskrika är en
naturlig sak, och jag vill såsom ett heligt löfte
giva min energi i pant på, att penningarna till
vartenda öre skola göras efter mitt bästa förstånd
frukt bärande.

Önskar Fru Grevinnan att jag resa till
Eder nuvarande vistelseort för att personligen
lämna eventuellt önskade ytterligare upplysningar
är jag naturligen här till genast villig.
Förvissad om, att Fru Grevinnan förlåter
att jag tagit Fru Grevinnans dyrbara tid

på detta Sätt i anspråk, Beder jag få
innesluta mig i Eder Synnerliga välvilja
och Tackar

i djupaste Tacksamhet
vårdsammast

Marta af Ekurstan

Malmö den 31de juli 1924
Kalandegatan 17.

Närslutet 6. Bilagor: A-F.